

29 MEI 2011 – ZESDE PAASZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

De dienst van de troost

ZESDE PAASZONDAG. ZES ZONDAGEN PASEN vieren en stilaan beseffen wat Pasen betekent. De eerste drie zondagen hoorden we verhalen: Maria van Magdala, Tomas, de leerlingen van Emmaüs, zeven apostelen bij het Meer van Tiberias. De leerlingen verwarren telkens de verrezen Heer met een gewone mens: een lifter, een tuinman, een strandjutter. Ze doen iets voor die onbekende. Ze openen *Bed and Breakfast* in Emmaüs. Ze vangen wat vis voor een man die honger heeft bij Kafarnaüm. En plotseling gaan hun ogen open: die arme man is Jezus. Hij leeft. Het is dezelfde en toch zo anders. Je ziet de wonden nog in zijn handen en in zijn zijde, maar ze zijn genezen. Jezus is genezen tot eeuwig leven.

De komende zondagen staan in het teken van de diaconie, van de dienstbaarheid. Jezus draagt zorg voor ons, want Hij is de Goede Herder, een openstaande deur, een wijnstok van verbondenheid. Hij vraagt dat wij voor elkaar herders zouden zijn, open deuren, toegankelijke huizen, wijnstokken die leven doorgeven. Vandaag (en ook al vorige week) komt een andere dimensie van de dienstbaarheid aan bod: troost en bemoediging. We lezen sprokkels uit de afscheidsrede van Jezus tijdens het Laatste Avondmaal, verzameld door evangelist Johannes in hoofdstuk 14. Het is het testament van Jezus. „Ik ga nu naar Huis, naar mijn Vader. Maar Ik wil jullie blijven steunen.” Er volgen drie troostwoorden.

Het eerste woord van troost: „Laat je hart niet verontrust worden, want lijden en dood hebben niet het laatste woord.” Johannes herinnert zich die woorden van tijdens het Laatste Avondmaal. Jezus weet dat Hij terechtgesteld zal worden. Maar Hij gaat zijn sterven rustig tegemoet. Na een zware strijd. Hij vertrouwt zich toe aan zijn God en Vader. En tot zijn leerlingen zegt Hij: „Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. Er komt een derde dag. Een paasochtend. Liefde gaat nooit verloren. Mijn sterven is geen catastrofe. Ik geloof dat mijn Vader Mij van de dood zal genezen. Ik heb Hem heel mijn leven aangesproken als ‘Abba’. Ik ben er zeker van dat Hij nu meer dan ooit mijn Abba-Papa zal zijn en dat Hij Mij Thuis brengt.”

Als Johannes zijn evangelie schrijft, heeft hij al gezien hoe Jezus leeft en hoe zijn geloofsgemeenschap over heel het bekken van de Middellandse Zee is verspreid.

Tweede woord van bemoediging: „Wees niet ongerust. Ook jullie zullen Thuis komen. In het huis van mijn Vader zijn er veel kamers, meer dan in Buckingham Palace in Londen. Wanneer Ik een plaats voor jullie heb gereedgemaakt, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met Me meenemen en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. Geloof het maar, Ik ben de weg, de waarheid en het leven.”

Tijdens zijn tochten door het Midden-Oosten heeft Johannes het intussen al ondervonden. Als hij die woorden van Jezus neerschrijft, is hij misschien in Efese met Jezus' oude moeder. Veel van zijn geliefden en al zijn medeapostelen zijn gestorven. „Ik zal ze allemaal terugzien in de vele kamers van Gods huis. Hoe angstig ik ook soms geweest ben. Hoe verloren ik was te midden van al het geweld in die eerste eeuw na de dood van Jezus.” Opa-Johannes zegt het door aan ons: „Ook al zullen jullie je soms in angst afvragen: ‘Waar gaan we heen? Of waar gingen onze geliefden heen?’ Onthoud het, mijn lieve kindertjes, jullie komen terecht. Het kleinste wat jullie uit liefde deden, heeft eeuwigheidswaarde. God vergeet niemand die heeft bemind. Hij trekt ze door de dood heen naar een land van melk en honing, naar een land van overvloedig brood (zoals bij de broodvermenigvuldiging) en van overvloedige wijn zoals in Kana. God woont in ons, eens wonen wij in Hem.”

Johannes herinnert zich een derde troostwoord: „Wees niet ongerust. Ik laat jullie niet als wezen achter, maar Ik zal de Vader vragen jullie een Helper te geven, die altijd bij jullie zal zijn: de Geest van de waarheid. Jullie kennen Hem wel, want Hij woont in jullie.” Jezus zal de Geest sturen, de Geest die over donkere wateren zweefde tijdens de eerste scheppingsdag, de Geest die bij de profeet Ezechiël over een veld doodsbeenderen waaide en ze allemaal tot mensen deed herleven, de Geest die Jezus ‘gaf’ aan het Kruis. Hij is onze *paraklètōs*, pleitbezorger, advocaat pro Deo (‘voor God’ en ‘gratis’), *counsellor*, raadgever, adviseur, therapeut. Bij Hem putten we kracht als we de Dienst van Troost beoefenen.

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELEN

8, 5-8.14-17

In die dagen kwam de diaken Filippus in de stad van Samaria en predikte daar de Messias. Filippus' woorden oogstten algemene instemming toen de mensen hoorden wat hij zei en de tekenen zagen die hij verrichtte. Uit vele bezetenen gingen de onreine geesten onder luid geschreeuw weg en vele lammen en kreupelen werden genezen. Daarover ontstond grote vreugde in die stad.

Toen de apostelen in Jeruzalem vernamen dat Samaria het woord Gods had aangenomen, vaardigden zij Petrus en Johannes naar hen af, die na hun aankomst een gebed over hen uitspraken, opdat zij de heilige Geest zouden ontvangen. Deze was namelijk nog over niemand van hen neergedaald; ze waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus. Zij legden hun dus de handen op en ze ontvingen de heilige Geest.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN PETRUS 3, 15-18

Dierbaren,

Heiligt in uw hart Christus als de Heer. Weest altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u leeft. Maar verdedigt u met zachtmoedigheid en gepaste eerbied, en zorg dat uw geweten zuiver is. Dan zullen zij die uw goede christelijke levenswandel beschimpen, met hun laster beschaamd staan. Hoeveel beter is het, zo God het wil, te lijden voor het goede dat men doet dan straf te ondergaan voor misdrijven.

Ook Christus is eens voor al gestorven voor de zonden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, om u tot God te brengen. Gedood naar het vlees, werd Hij ten leven gewekt naar de Geest.

EVANGELIE

JOHANNES 14, 15-21

In die tijd zei Jezus tot de leerlingen:

„Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid, voor wie de wereld niet ontvanke-lijk is, omdat zij Hem niet ziet en niet kent. Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.”

„Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; gij echter zult Mij zien, want Ik leef en ook gij zult leven. Op die dag zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u. Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's-Hertogenbosch www.bijbel.net